

Comalrena

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 2000 metres per pista forestal de la carretera BV-4405, punt quilomètric 0'050

Coordenades:

Latitud: 41.99371
Longitud: 2.11847
UTM Est (X): 426986
UTM Nord (Y): 4649454

Classificació

Número de fitxa 08149 - 8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Gòtic Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament d'Olost, 1992.
Número inventari Sí, IPA. 23157
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00054
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 19/02/2008 - 01:00

Descripció

Comalrena està situada en un punt elevat al sud del molí de Comalrena i al sud-est de Serrabadal, quedant separada d'aquesta última masia per l'estreta vall per on transcorre el rec del molí de Sallent.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per un volum principal de planta baixa, primer pis i golfes bastit en diferents etapes constructives i diversos cossos adossats al voltant. Té els murs de càrrega de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades i conserva a la façana principal un tram de mur bastit amb filades regulars de carreus treballats de mida mitjana. Està coronat amb una teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals.

La façana principal, orientada al sud, conté a nivell de planta baixa un portal d'arc de mig punt adovellat amb un pujador al costat, format per una petita estructura de maçoneria de pedra amb escales laterals, i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis hi ha una gran finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat i una finestra emmarcada amb pedra bisellada. A les golfes hi ha dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada, una de les quals tapiada, i una finestra emmarcada amb pedra bisellada i amb la llinda decorada amb un arc conopial, tot i que molt erosionat. Just sota teulada sobresurten perpendicularment quatre monòlits agrupats en dos parelles a mode de base de matacà. A la part dreta de la façana hi ha un cos adossat que conté un portal a la planta baixa, una finestra situada entre pilars de pedra motllurada al primer pis i una eixida sota teulada a nivell de golfes. A l'esquerra de la façana també hi ha un cos adossat, en aquest cas amb una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a la planta baixa, una finestra emmarcada amb pedra bisellada reconvertida en balcó i amb la data de 1703 inscrita a la llinda al primer pis, i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada a les golfes. La façana oest conté a la part esquerra un cos d'obra arrebossat adossat. A la resta no s'observa cap obertura i únicament destaca un contrafort a l'extrem esquerre.

La façana nord conté una estructura adossada a la dreta i quatre grans contraforts, algun dels quals arriba fins al nivell de primer pis. A nivell de planta baixa hi ha una estructura de planta circular adossada i quatre finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada ubicades entre contraforts. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb monòlits de pedra treballada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra motllurada, la llinda del qual forma un arc rebaixat. A les golfes hi ha tres finestres, dues emmarcades amb pedra bisellada i una amb pedra treballada.

La façana est conté únicament dues finestres emmarcades amb pedra bisellada, una de les quals amb decoració d'arc conopial a la llinda.

Observacions:

A l'interior de l'edifici es conserva un portal amb la data de 1631 inscrita a la llinda.

Història

L'hereu de Comalrena, masia documentada per primera vegada l'any 1188, era el batlle de la Seu vigatana. En depenien nombrosos masos entre els quals Sallent, Rovira, Tresserres, Torra, Alovè, Casanova. En el capbreu de béns del monestir de Lluçà de l'any 1434 apareix documentada Comalrena pagant censos a la batllia de Pecanins. Torna aparèixer en els fogatges de 1497 i 1553 formant part de la parròquia d'Olost.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1992). El fogatge de 1497. Estudi i transcripció. Dalmau.

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Olost. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, juliol de 1982.

